

Carta oberta al president espanyol Pedro Sánchez

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 de febrer de 2019

Soc un jubilat que té viscuts més de 79 anys. No em sento ni de dretes, ni d'esquerreres, ni de centre ni, molt menys dels extrems. Soc un català convençut que la seva pàtria és Catalunya, que som una nació i que, com a tal, tenim el dret d'escollir lliurement i democràtica el nostre futur polític i, per tant, social, cultural, econòmic. D'aquestes ratlles deduirà que soc independentista català, després de ser demòcrata. M'he passat la meua vida professional i empresarial editant i promocionant llibres en espanyol per tota la península ibèrica i per Iberoamèrica. Crec que he fet més per la llengua espanyola que la immensa majoria d'aquests esperitats que volen espanyolitzar els catalans i que corren com bojos pels carrers amb la "rojigualda" donant cops de pal a tothom que se'ls mira amb estupefacció. No me'n penedeixo; he fet un servei sense reserves per la cultura i per la formació científico-tècnica de moltíssimes persones de l'àrea esmentada. Tanmateix, n'he rebut reconeixements d'ací, d'allà i de més enllà. ¿Com creu que em puc sentir ara, vostè, el president del govern espanyol, ara que s'està atacant Catalunya i els catalans de manera tan injusta, brutal, vergonyosa, indigna d'un estat que pertany a la Unió Europea (de la qual també en podríem parlar molt), al món civilitzat (també suposadament)? Podríem ser amics i bons col·laboradors, però vostès no volen. De igual a igual, de república independent a república independent (també desitjo la república pels espanyols; vostès ho han de decidir), podríem fer moltes coses junts i millors, perquè les faríem amb més confiança, llibertat i solidaritat que no pas ho hem de fer ara per part d'ambdós.

Conec una mica la història d'Espanya, la que em van fer estudiar per força i esbiaixadament i la vertadera que he

volgut estudiar posteriorment pel meu compte. Tan sols li recordaré que Catalunya va existir com a nació independent segles abans que Espanya i que al llarg de la història hem estat diverses vegades independents. De les facècies històriques dels regnes i estats espanyols contra Catalunya avui me n'estaré de recordar-les. Sí que li recordaré que el fundador del seu partit, el PSOE, fou Pablo Iglesias, que el definí com a republicà. On és ara el seu republicanisme? Vostè i el seu PSOE, no el de Pablo Iglesias, estan donant suport vergonyosament a una monarquia borbònica, la mateixa que van destronar les anteriors repúbliques espanyoles. L'actual Borbó, Felip VI, és hereu, en tots els sentits, d'aquella nissaga que el fundador del PSOE condemnava. I vostè, què fa? Ser-ne un lacai, rient-li les mesquineses que diu contra Catalunya, suportant la seva anacrònica i tirànica monarquia.

No hi pot fer res l'actual hereu de Pablo Iglesias contra aquests anacronismes despòtics? Ja pot anar atacant el sàtrapa del president de Veneçuela, Nicolàs Maduro, mentre suporta el que té al costat de casa seva, el seu "reiet", Felip VI ... Vaja uns socialistes, suposadament republicans, que ens estan colonitzant als catalans! Sap com els diuen de forma insultant, a Veneçuela, als espanyols? Doncs, *españoles!* Conec bastant bé Veneçuela i els veneçolans, no m'invento res. Doncs, fixi-s'hi bé, aquest apel·latiu els ve, als *españoles*, de quan els veneçolans es volien alliberar d'Espanya, i se'n van alliberar, com volem fer ara els catalans; hi tenim el mateix dret. Endemés, sempre hem parlat una llengua diferent. Si els hispanoamericans ara parlen l'espanyol de Castella és perquè allí, els conqueridors, que no descobridors, van arrasar amb les llengües indígenes (nàhuatl, quítxua, etc.). Vostè, Sr. Sánchez, passaria per un demòcrata si, endemés de voler imposar la democràcia a Veneçuela, la practiquéss amb Catalunya, acordant tan sols un referèndum d'autodeterminació, que no seria res més que complir amb el dret a la lliure determinació que contempla la legislació internacional sobre la qüestió, reblada pel Tribunal Internacional de la Haia i

reconeguda en l'article 10.2 de la tan suada Constitución española. Dic "suada" perquè ni tan sols la justícia espanyola la compleix; ja no diguem els governs centrals. La manotegen de la manera que els convé en cada cas. Ara bé, els únics acusats de desobediència som els catalans que obeïm les lleis aprovades democràticament pel nostre Parlament.

Jo voldria creure que vostè, Sr. Sánchez, en el fons deu ser un demòcrata i potser fins tot un republicà, però que no té el suficient coratge (a les espanyes en dirien una altra cosa que em callo ...) per demostrar-ho amb els fets i ni tan sols paraules, almenys públiques. Vostè va fer portar els presos polítics preventius catalans a presons de Catalunya; molt bé, però és de llei! ¿Per què no dona instruccions (sap que ho pot fer) a la Fiscal General de l'Estat, i no diguem a l'advocacia, de demanar l'absolució d'aquests acusats que aviat seran jutjats per magistrats que vostè sap molt bé que son hereus del franquisme? Vostè pot tolerar el maltractament que sofreixen aquests presos polítics preventius durant els seus trasllats per la guàrdia civil? No depèn això del seu ministre de l'Interior, del "seu! "? De les condicions de les seves presons? Em dirà que son iguals per a tothom. De primer, no és cert! Com està un tal Urdangarin? Segonament, tots els presos i preses son persones humanes i com a tals mereixen ser tractades. Cal repetir el Dret Internacional al respecte i les denúncies contra l'Estat espanyol sobre aquesta qüestió i sobre la independència de la seva "justícia"?

Sr. Perdros Sánchez, presidente del gobierno español, para que lo entienda: en este mundo global, la mayoría de catalanes nos sentimos globalment encarcelados!